

Bespreking: Guus van der Veer

Ernst Nordholt: Kroniek van een klein bestaan. Ironische observaties van een journalist die vecht tegen MS. EinsteinBooks, Den Haag, 2016, ISBN 9789492460028. (Multiple Sclerose/Aftakeling/Goed leven/Faciliteiten/ Evenwicht/ ED)

**Soort boek/ziekte/stijl:**

In dit kloeke boek (419 bladzijden) brengt de schrijver in 180 columns verslag uit van zijn dagelijks leven met MS.

**Over de schrijver:**

Ernst Nordholt (1964) volgde, na het voltooien van het gymnasium, een opleiding journalistiek. Hij was jarenlang werkzaam bij De Telegraaf. Sinds 2014 verblijft hij in een verzorgingshuis.

**Korte beschrijving:**

Het boek beschrijft de vele uitstapjes die de auteur maakt met zijn scootmobiel, de mensen die hij ontmoet, en soms ook de herinneringen die daardoor naar boven komen. Daarbij is de lezer getuige van de gestage achteruitgang in zijn toestand, en hoe hij daarmee probeert te leven.

**Citaten:**

Blz. 20: “Hoe te plassen als gehandicapte in de vrije natuur? Een plaszak is een optie, zo’n ding dat je ook in sprinters moest gebruiken totdat de NS weer op het idee kwam dat het wellicht toch handiger was om weer toiletten in te bouwen zodat de rails ordentelijk besproeid zou kunnen worden. (..) Mara daar sta je dan met een halfvolle plaszak en je gulp open. De urine wordt opgenomen in een speciaal goedje en stolt razendsnel. Je handen zijn te reinigen met een bijgeleverd doekje. Op zoek naar een prullenbak met de gestolde plaszak in het mandje van je scoot, weggestopt tussen de boodschappen. Prullenbakken zijn dun gezaaid.”

Blz. 106: “Ik ben nog niet dement, maar het lopen gaat me steeds zwaarder af. Kolere ziekte... Laatst naar de bank op de hoek van de straat, Eigenwijs en neem de rollator. Zizaggend tussen de hondendrollen gearriveerd bij de geldautomaat 150 meter verderop. Automaat leeg. Weer 150 meter terug. Duur van de trip: 20 minuten.”

Blz. 182: “Dan begint het grote strompelen achter mijn rollator door de woonkamer. Verrekkend van de pijn in mijn hamstrings, mijn rug en mijn linkerhand. Ik leun naar links, teveel naar links. Dat heeft gemaakt dat ik op de muis van mijn handpalm eelt begin te ontwikkelen. Vreemd voor iemand die altijd zijn brood heeft verdiend met het tikken van stukjes.”

**Recensies/Extra:** zie <http://www.johancarbo.nl/werk/ankeiler-ontroering-en-hilariteit-op-de-vierkante-millimeter-boekrecensie-over-gebundelde-columnsdagkoersen-van-ms-patient-en-journalist-ernst-nordholt/>

“Het belangrijkste gereedschap van de schrijver Ernst Nordholt is wellicht zijn ironie in combinatie met vlijmschep oog voor detail. Je ziet het gebeuren met al dat gehannes rond die onmogelijke douchekoppen met anti-legionellafilter. Je ziet hem met zijn shampoohoofd naar beneden sodemieteren als de zitting van zijn aan de muur gemonteerde douchestoel plots losraakt en ook acht tegels mee-verruïneert. Een tehuis voor ‘dwaallichten’ volgestouwd met sensoren, verklikkers, detectielussen en alarmknoppen, het wordt op geestige wijze door de auteur op ieders netvlies gebracht. Je ziet als lezer ook de stiekeme vlucht naar de linnenkamer door de verstokte rokers voor wie het halen van een frisse neus buiten te ver rolstoelen is.”

Of: <http://www.leeskost.nl/2016/05/autofreak-wordt-scootmobiel/>

“Toch spat de treurigheid niet van de bladzijden af. Want Nordholt etaleert een groot gevoel voor humor en kruidt zijn columns met een flinke dosis ironie.”